

ше благатно и учтиво; той на сѣкого който го здрависваше, даже и на сѣкой сиромахъ и просякъ, отвращаше му съсъ здрависваніе. Ако му дадеше нѣкой пары; той гы не похарчяше за игрилкы и за сладкы работы за ядевіе, ами гы раздаваше на бѣдны-тѣ и на сиромасы-тѣ.

Веднѣжь Хенрихъ влѣзе въ одаѣж-тѣ на своѣж-тѣ наставницѣ въ туй врѣме, когато тя ся занимаваше да си нарежда книгы-тѣ. “Ела тука,, каза тя на Хенриха, “помогни ми да прѣмѣстимъ тѣзи книги въ мой-тѣ долапъ.,” Като ся занимаваше съ тѣзи работѣ, малечкый Хенрихъ твърдѣ му бѣше драго, че може да бѣде полезенъ а тѣзи добрѣ господѣж. — тѣзи книги, “каза му тя,, макаръ че имать различни подвързїи, различенъ форматъ и голѣминѣ, но тѣ сичкы-тѣ сѣ отъ еднакво съдържаніе, — то е книга-та на Св. Писаніе. Ако бы зель ты да гы четешъ, и да изпълнявашъ изложенны-тѣ въ тѣхъ заповѣди, то ще о-